32000R2879

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2879/2000

2000 m. gruodžio 28 d.

nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 2702/1999 dėl informacijos apie žemės ūkio produktus teikimo ir jų skatinimo trečiosiose šalyse priemonių taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2702/1999 dėl informacijos apie žemės ūkio produktus teikimo ir jų skatinimo trečiosiose šalyse priemonių ([1]), ypač jo 11 straipsnį,

kadangi:

(1) Reikėtų nustatyti išsamias priemonių teikti informaciją apie žemės ūkio produktus ir, antra, apie maisto produktus bei skatinti prekybą jais trečiosiose šalyse taikymo taisykles.

(2) Patikimo valdymo labui reikia nustatyti, kokiu dažnumu bus sudaromi produktų ir rinkų, kuriems gali būti taikomos pirmiau minėtos priemonės, sąrašai.

(3) Siekiant apsisaugoti nuo bet kokios konkurencijos iškraipymo rizikos, turėtų būti parengtos gairės, kokiais būdais turi būti nurodoma produktų, kuriems taikomos prekybos skatinimo ir informacinės kampanijos, konkreti kilmė.

(4) Siekiant užtikrinti kiek įmanoma platesnio masto konkurenciją ir laisvą paslaugų judėjimą, reikėtų nustatyti programų pristatymo ir įgyvendinančių institucijų pasirinkimo tvarką.

(5) Kriterijai, kuriais vadovautųsi valstybės narės pasirinkdamos programas ir Komisija jas tvirtindama, turėtų būti nustatyti siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi Bendrijos taisyklių ir kad įgyvendintinos priemonės būtų veiksmingos, pirmiausia remiantis 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/50/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos koordinavimo ([2]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1997 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/52/EB, iš dalies keičiančia Direktyvas 92/50/EEB, 93/36/EEB ir 93/37/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo, viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos koordinavimo ([3]).

(6) Tos pačios taisyklės turėtų būti taikomos priemonėms, kurias turi įgyvendinti tarptautinės organizacijos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 6 straipsnyje.

(7) Siekdamos užtikrinti, kad Bendrijos priemonės būtų veiksmingos, valstybės narės privalo garantuoti, kad patvirtintos programos derėtų su nacionalinėmis ir regioninėmis programomis bei jas papildytų.

(8) Šiam tikslui pasiekti turi būti nustatyti preferenciniai pasirinkimo kriterijai, kad programų poveikis būtų optimalus.

(9) Tuo atveju, kai programomis yra suinteresuota daugiau nei viena valstybė narė, turi būti numatytos priemonės, užtikrinančios, kad suinteresuotos valstybės narės bendradarbiautų pateikiant ir nagrinėjant programas.

(10) Būtina išsamiai išdėstyti pasekmes tais atvejais, kai programa atmetama dėl to, kad valstybė narė iš dalies jos nefinansavo, ir netaikoma Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 9 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.

(11) Būtina nustatyti Monitoringo grupės, numatytos Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 8 straipsnio 3 dalyje, darbo taisykles.

(12) Būtina apibrėžti programų tikrinimą, kurį turi atlikti valstybės narės, tiesiogiai jų valdomoms programoms.

(13) Siekiant racionaliai valdyti finansus, būtina nustatyti išsamias Bendrijos finansinio įnašo suteikimo taisykles.

(14) Sutartyse, sudaromose tarp suinteresuotų šalių ir kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų per pagrįstą laikotarpį ir remiantis Komisijos pateiktomis standartinėmis sutartimis, turi būti numatytos įvairios priemonės, užtikrinančios, kad įtraukti įsipareigojimai būtų įvykdyti.

(15) Siekiant, kad sutartys būtų tinkamai vykdomos, sutarties vykdytojai kompetentingos institucijos vardu privalo pateikti užstatą, lygų 15 % Bendrijos įnašo. Tuo pačiu tikslu turi būti pateikiamas užstatas ir tais atvejais, kai prašoma išankstinio mokėjimo.

(16) Būtina apibrėžti pagrindinį reikalavimą tokia prasme, kaip vartojama Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2220/85 ([4]) 20 straipsnyje su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1932/1999 ([5]).

(17) Turint omenyje biudžeto valdymo reikalavimus, turi būti nustatyta nuobauda tuo atveju, jei nepavyksta pateikti arba pavėluojama pateikti prašymus dėl tarpinių mokėjimų arba valstybės narės pavėluoja sumokėti.

([1]) OL L 327, 1999 12 21, p. 7.
([2]) OL L 209, 1992 7 24, p. 1.
([3]) OL L 328, 1997 11 28, p. 1.
([4]) OL L 205, 1985 8 3, p. 5.
([5]) OL L 240, 1999 9 10, p. 11.

(18) Patikimo finansų valdymo labui ir siekiant išvengti pavojaus, kad mokėjimams, kuriuos reikės atlikti, gali būti išnaudotas visas Bendrijos finansinis įnašas ir neliks lėšų likučiui išmokėti, būtina pasirūpinti, kad išankstinai bei įvairūs tarpiniai mokėjimai neviršytų 80 % Bendrijos įnašo. Tuo pačiu tikslu prašymai išmokėti likutį turi pasiekti kompetentingas institucijas per nurodytą laikotarpį.

(19) Valstybės narės turi kontroliuoti priemonių, kurioms taikomas šis Reglamentas, įgyvendinimą, ir pranešti rezultatus Komisijai. Patikimo finansų valdymo labui reikia numatyti, kad valstybės narės bendradarbiautų tais atvejais, kai priemonės įgyvendinamos kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje įkurta sutartį pasirašanti kompetentinga institucija.

(20) Šio Reglamento taikymo laikotarpis toks, koks yra nurodytas Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 15 straipsnyje.

(21) Priemonės, numatytos šiame reglamente, atitinka nuomonę, pareikšta Prekybos žemės ūkio produktais skatinimo vadybos komitetų bendrame susitikime,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Pagal Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 7 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnio 4 dalį, „programa“ – tai nuoseklus priemonių rinkinys, kurio apimtis yra pakankama siekiant gerinti informavimą apie atitinkamus produktus bei jų pardavimą.

2 straipsnis

1. Prekybos skatinimo ir (arba) informacinis pranešimas, perduotas vartotojams ar kitoms poveikio grupėms turi būti pagrįstas atitinkamo produkto būdingomis savybėmis ir (arba) charakteristikomis.

2. Prekybos skatinimo ir (arba) informacinės priemonės negali skatinti vartoti produktą dėl jo konkrečios kilmės.

Bet kokia nuoroda į produkto kilmę privalo būti antrinė pagrindinės kampanijos informacijos atžvilgiu.

3. Tačiau, produkto kilmė gali būti nurodoma tuo atveju, jei taip nurodo Bendrijos taisyklės arba jei tai yra tipinio produkto požymis, reikalingas prekybos skatinimo ar informavimo kampanijai iliustruoti.

3 straipsnis

Produktų ir rinkų sąrašai, nurodyti atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 3 ir 4 straipsniuose, sudaromi kas antri metai vėliausiai iki gruodžio 31 d. Pirmasis sąrašas yra pateiktas šio dokumento priede.

4 straipsnis

Kur yra taikomas Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 6 straipsnis, tarptautinės organizacijos, minimos tame straipsnyje, kasmet iki spalio 1 d. pristato Komisijai programas, kaip nurodyta šio Reglamento 9 straipsnio 4 dalyje, išvardydamos priemones, planuojamas kitiems metams.

Sąlygos, kuriomis vadovaujamasi skiriant bei išmokant Bendrijos įnašą, nustatomos pagal susitarimą dėl paramos, sudarytą tarp Bendrijos ir konkrečios tarptautinės organizacijos.

5 straipsnis

Programos, kaip nurodoma Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 7 straipsnio 1 dalyje, trumpiausiai yra vykdomos bent vienerių metų laikotarpį, ir ne ilgiau kaip trejus metus nuo tos dienos, kai įsigalioja atitinkama susijusi sutartis.

6 straipsnis

1. Tuo atveju kai programomis, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 7 straipsnio 1 dalyje, suinteresuota daugiau nei viena valstybė narė pirmenybė teikiama programoms, apimančioms produktų grupes ir ypač pabrėžiančioms Bendrijos produktų kokybę, maistinę vertę ir maisto saugumo aspektus.

2. Tuo atveju, kai programomis suinteresuota viena valstybė narė arba jos apima tik vieną produktą, pirmenybė teikiama toms programoms, kurios pabrėžia Bendrijos ypatingą dėmesį jų apimamų produktų kokybei, maistinei vertei, saugumui bei tipiškumui.

7 straipsnis

1. Siekdamos įgyvendinti programose esančias priemones, kaip nurodyta 5 straipsnyje, prekybos ar tarpusavio prekybos organizacijos Bendrijoje, tipinės konkrečiam sektoriui (-iams), atsakydamos į suinteresuotų valstybių narių kvietimus teikti pasiūlymus, pateikia programas. Tokiose programose laikomasi specifikacijų, nustatančių išskyrimo, atrankos bei paskyrimo kriterijus, kuriuos šiuo tikslu paskelbė valstybės narės.

2. Valstybės narės imasi būtinų veiksmų užtikrinti, kad institucijos, sudarančios su šalimis narėmis susijusias sutartis, laikytųsi Direktyvos 92/50/EEB.

Pirmiau minėta Direktyva taikoma priemonėms, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 6 straipsnyje.

3. Kai prekybos skatinimo programa, kuria yra suinteresuota daugiau nei viena valstybė narė, yra suplanuota, suinteresuotos valstybės narės bendradarbiauja rengdamos suderintas specifikacijas bei kvietimus teikti pasiūlymus.

4. Atsiliepdamos į tokius kvietimus pateikti pasiūlymus, organizacijos, kaip nurodyta 1 dalyje, sudaro informacines ir prekybos skatinimo programas, tam tikrais atvejais bendradarbiaudamos su įgyvendinančiomis institucijomis, kurias jos atrinko valstybių narių patikrinta konkurso tvarka. Tokias programas gali pateikti prekybos ar Bendrijos lygio tarpusavio prekybos organizacijos arba įsikūrusios vienoje ar keliose valstybėse narėse.

5. Atskiros valstybės narės pasirūpina, kad bet kurios jų taikomos nacionalinės ar regioninės priemonės derėtų su priemonėmis, iš dalies finansuojamomis pagal Reglamentą (EB) Nr. 2702/1999, ir kad pristatomos programos papildytų nacionalines ir regionines kampanijas.

6. Suinteresuotos valstybės narės tikrina programų tinkamumą ir tai, ar programos bei pasiūlytos įgyvendinančios institucijos atitinka Bendrijos taisykles bei valstybių narių specifikacijas. Jos taip pat tikrina, ar programų vertė atitinka kainą. Pirmiausia jos patikrina programas pagal šiuos kriterijus:

— siūlomų strategijų ir nusibrėžtų tikslų darną,

— pasiūlytų priemonių vertingumą,

— numatomą jų poveikį ir sėkmę didinant atitinkamų produktų paklausą,

— garantijas, kad siūlančios organizacijos yra veiksmingos ir reprezentuojančios,

— garantijas, kad pasiūlyta įgyvendinanti institucija yra veiksminga ir turi būtinus techninius pajėgumus.

7. Po to, kai pristatytos programos patikrinamos, ir, nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 9 straipsnio 3 dalies antros pastraipos, suinteresuota valstybė (-ės) narė (-ės) įsipareigoja prisidėti prie atrinktų programų finansavimo.

Tuo atveju, kai programos, kuriomis yra suinteresuota daugiau nei viena valstybė narė, pateikiamos atsakant į bendrą kvietimą teikti pasiūlymus, suinteresuotos valstybės narės bendradarbiauja atrenkant programas ir įsipareigoja prisidėti prie atrinktų programų finansavimo pagal 10 straipsnio 2 dalies antrą sakinį.

8 straipsnis

Tais atvejais, kai valstybė narė neįneša finansinio įnašo ir kai netaikoma Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 9 straipsnio 3 dalis, tos valstybės narės prekybos ar vidaus prekybos organizacija pašalinama iš programos.

9 straipsnis

1. Ne vėliau, kaip kiekvienų metų balandžio 30 d., o pirmą kartą – 2001 m. gegužės 15 d., valstybės narės išsiunčia Komisijai programų ir įgyvendinančių institucijų, kurias jos atrinko, sąrašą bei kiekvienos programos kopiją. Tuo atveju, jei programomis yra suinteresuota daugiau nei viena valstybė narė, šis pranešimas sudaromas suinteresuotų valstybių narių bendru susitarimu.

2. Komisija patikrina pateiktas programas, kad įsitikintų, jog jos dera su Bendrijos taisyklėmis ir atitinka kriterijus, nurodytus 7 straipsnio 6 dalyje.

Jei Komisija nustato, kad programa neatitinka Bendrijos taisyklių ir neatitinka kriterijų, nurodytų 7 straipsnio 6 dalyje, ji tučtuojau praneša suinteresuotai valstybei (-ėms) narei (-ėms), kad visa programa ar jos dalis yra nepriimtina.

3. Įvertinus programas, kur reikia padedant vienam ar keletui techninių padėjėjų, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 8 straipsnio 1 dalyje, ir, kur reikia, pasikonsultavusi su Žemės ūkio produktų sveikumo ir saugumo patariamojo komiteto Prekybos žemės ūkio produktais skatinimo nuolatine grupe, Komisija vėliausiai iki rugsėjo 30 d. nusprendžia dėl pateiktų programų bei šias programas įgyvendinančių institucijų Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 11 straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Siūlančios prekybos ir tarpusavio prekybos organizacijos yra atsakingos už tinkamą atrinktų programų vykdymą.

10 straipsnis

1. Bendrijos finansinis įnašas į Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas priemones sudaro:

a) 50 % realių programų, trunkančių vienerius metus, priemonių išlaidų;

b) 60 % realių programų, trunkančių dvejus metus, priemonių išlaidų per pirmuosius metus ir 40 % – per antruosius metus, kol išmokamas visas Bendrijos finansinis įnašas, neviršijantis 50 % visų programos išlaidų;

c) 60 % realių programų, trunkančių trejus metus, priemonių išlaidų per pirmuosius metus, 50 % – per antruosius metus ir 40 % – per trečiuosius metus, kol išmokamas visas Bendrijos finansinis įnašas, neviršijantis 50 % visų programos išlaidų.

Šis finansinis įnašas išmokamas valstybėms narėms, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 8 straipsnio 4 dalyje.

2. Valstybių narių finansiniai įnašai į Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 9 straipsnio 2 dalyje nurodytas priemones sudaro ne daugiau kaip 20 % priemonių realių išlaidų. Jei daugiau nei viena valstybė narė prisideda prie finansavimo, dalis, kurią kiekviena iš jų turi įmokėti, yra proporcinga siūlančios organizacijos, įsikūrusios jos teritorijoje, finansiniam įnašui.

11 straipsnis

1. Kai tik suinteresuotos valstybės narės gauna pranešimą apie Komisijos sprendimą patvirtinti prekybos skatinimo programas, jos, laikydamosi programų atsirinkimo tvarkos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 7 straipsnio 1 dalyje, praneša atskiroms suinteresuotoms organizacijoms, ar jų prašymai buvo priimti, ar ne.

2. Valstybės narės sudaro sutartis su pasirinktomis organizacijoms per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo apie Komisijos sprendimą. Po šios datos sutartys negali būti sudaromos be išankstinio Komisijos leidimo.

Valstybės narės naudoja standartines sutartis, kurias pateikia Komisija.

3. Sutartys tarp dviejų šalių negali būti sudaromos, kol nėra pateiktas sutarties įvykdymą užtikrinantis užstatas, prilygstantis 15 % maksimalaus Bendrijos ir suinteresuotos valstybės (-ių) narės (-ių) finansinio įnašo ir užtikrinantis patenkinamą sutarties vykdymą. Sutarties įvykdymą užtikrinantis užstatas turi būti pateikiamas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 III antraštinę dalį.

Tačiau, kai sutarties vykdytojas yra institucija, kurios veiklą reglamentuoja viešoji teisė, arba jis veikia tokios institucijos prižiūrimas, valstybės narės kompetentinga institucija gali priimti raštišką prižiūrinčios institucijos garantiją, apimančią sumą, lygią pirmoje pastraipoje nurodytam procentui, jei toji institucija užtikrina, kad:

— prisiimti įsipareigojimai yra tinkamai vykdomi, ir

— gautos sumos yra tinkamai naudojamos prisiimtiems įsipareigojimams vykdyti.

Įrodymas, kad sutarties įvykdymą užtikrinantis užstatas pateiktas, privalo pasiekti valstybę narę per 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta terminą.

Sutarties įvykdymą užtikrinantis užstatai turi būti grąžinami per šio Reglamento 13 straipsnyje nustatytą terminą ir laikantis jame nustatytų likučio išmokėjimo sąlygų.

4. Svarbiausias reikalavimas tokia prasme, kaip vartojama Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 20 straipsnyje, yra į sutartį įtrauktų priemonių įgyvendinimas.

5. Valstybė narė tučtuojau nusiunčia Komisijai sutarties kopiją ir įrodymą, kad pateiktas sutarties įvykdymą užtikrinantis užstatas. Ji taip pat nusiunčia sutarties, sudarytos tarp pasirinktos organizacijos ir įgyvendinančios institucijos, kopiją.

Pastarojoje sutartyje yra sąlyga, kad įgyvendinanti institucija turi leisti tikrinimus, numatytus 14 straipsnyje.

12 straipsnis

1. Per 30 kalendorinių dienų nuo sutarties pasirašymo sutarties vykdytojas gali perduoti prašymą dėl išankstinio mokėjimo valstybei narei, kartu su užstatu, numatytu 3 dalyje. Po šios datos nebegalima pateikti prašymų dėl išankstinio mokėjimo.

Išankstinio mokėjimo suma gali sudaryti ne daugiau kaip 30 % viso Bendrijos ir suinteresuotos valstybės (-ių) narės (-ių) įnašo sumos.

2. Valstybė narė atlieka išankstinį mokėjimą per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo dėl išankstinio mokėjimo padavimo dienos. Kai išmokėti vėluojama, taikomas Komisijos reglamento (EB) Nr. 296/96 [1] 4 straipsnis.

3. Išankstinis mokėjimas atliekamas tik tada kad sutarties vykdytojas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 III antraštinę dalį pateikia valstybei narei užstatą, lygų 110 % išankstinio mokėjimo.

Tačiau, kai sutarties vykdytojas yra institucija, valdoma pagal viešąją teisę, arba jis veikia tokios institucijos prižiūrimas, kompetentinga institucija gali priimti raštišką prižiūrinčios institucijos garantiją, apimančią sumą, lygią pirmoje pastraipoje nurodytam procentui, jei toji institucija imasi sumokėti sumą, nurodytą garantijoje, ir jei nenustatoma teisė atlikti išankstinį mokėjimą.

13 straipsnis

1. Prašymai dėl tarpinio Bendrijos ir valstybių narių įnašų mokėjimo paduodami prieš pabaigą kalendorinio mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį baigiasi kiekvienas 90 kalendorinių dienų laikotarpis, skaičiuojamas nuo sutarties pasirašymo dienos. Tokie prašymai apima per atitinkamą ketvirtį patirtas išlaidas, ir su jais kartu pateikiama finansinės ataskaitos santrauka, tinkami patvirtinantys dokumentai ir išankstinė sutarties vykdymo ataskaita. Kai per atitinkamą ketvirtį išlaidų nepatiriama, ataskaita turi būti pateikiama tokiais pat laikotarpiais, kaip ir prašymai dėl tarpinių mokėjimų.

Išskyrus *force majeure* atvejus, kai pavėluojama pateikti prašymus dėl tarpinių mokėjimų ir tinkamus dokumentus, išmoka sumažinama po 3 % už kiekvieną visą uždelstą mėnesį.

Tarpiniai ir išankstiniai mokėjimai, nurodyti 12 straipsnio 1 dalyje, kartu negali viršyti 80 % viso Bendrijos bei suinteresuotų valstybių narių finansinio įnašo. Kai pasiekiamas šis procentas, prašymų dėl tarpinių mokėjimų teikti nebegalima.

2. Prašymai išmokėti likutį pateikiami per keturis mėnesius nuo sutartyje numatytų priemonių įgyvendinimo.

Kad prašymai būtų laikomi tinkamai pateiktais, su jais pateikiama:

a) finansinės ataskaitos santrauka, parodanti visų patirtų išlaidų sąrašus, ir visi tinkami patvirtinantys dokumentai, susiję su išlaidomis;

b) atlikto darbo santrauka (veiklos ataskaita);

[1] OL L 39, 1996 2 17, p. 5.

c) sutarties vykdytojo pateikta vidinė ataskaita, įvertinanti gautus rezultatus, nustatomus ataskaitos pateikimo dieną, ir naudą, kurią galima gauti iš šių rezultatų.

Išskyrus *force majeure* atvejus, kai pavėluojama pateikti prašymą išmokėti likutį, likutis sumažinamas po 3 % už kiekvieną uždelstą mėnesį.

3. Likutis neišmokamas, kol nepatikrinami dokumentai, nurodyti 2 dalyje.

Kai iki galo neįvykdomas svarbiausias reikalavimas, nurodytas 11 straipsnio 4 dalyje, išmokamas likutis proporcingai sumažinamas.

4. Užstatas, nurodytas 12 straipsnio 3 dalyje, grąžinamas su sąlyga, kad įrodoma neabejotina teisė į atliktą išankstinį mokėjimą.

5. Valstybės narės turi atlikti mokėjimus, nurodytus ankstesnėse dalyse, per 60 kalendorinių dienų nuo dienos, kai gaunamas prašymas dėl mokėjimo. Tačiau šis 60 dienų laikotarpis gali būti pertrauktas bet kuriuo metu nuo prašymo dėl mokėjimo gavimo ir jo pirmo įregistravimo dienos pranešus suinteresuotam sutarties vykdytojui, kad prašymas nepriimtinas, arba dėl to, kad suma yra neišmokėtina, arba nepateikti patvirtinantys dokumentai, reikalingi papildomiems prašymams, arba dėl to, kad valstybė narė mano, jog reikia prašyti daugiau informacijos arba tikrinti gautąją. Mokėjimo laikotarpis vėl tęsiamas nuo tos dienos, kai gaunama prašyta informacija, kurios būtina laukti 30 kalendorinių dienų. Išskyrus *force majeure* atvejus, kai pirmiau minėtus mokėjimus atlikti vėluojama, valstybei narei kompensuojama suma sumažinama pagal Reglamento (EB) Nr. 296/96 4 straipsnį.

6. Sutarties įvykdymą užtikrinantys užstatai, kaip numatyta 11 straipsnio 3 dalyje, privalo likti teisiškai įforminti, kol išmokamas likutis, ir yra grąžinami atsiskaitymo raštu, kurį surašo kompetentinga institucija.

7. Per 30 kalendorinių dienų nuo gavimo dienos valstybė narė Komisijai nusiunčia:

— sutarties vykdymo ketvirčio ataskaitą,

— santraukas, nurodytas 2 dalies a ir b punktuose, ir

— vidinio įvertinimo ataskaitą.

8. Kai likutis išmokėtas, valstybė narė siunčia Komisijai finansinę ataskaitą, smulkiai apibūdinančią pagal sutartį patirtas išlaidas.

Ji taip pat pažymi, kad atlikti patikrinimai rodo, jog, kalbant sutarties terminais, visos išlaidos gali būti laikomos teisėtomis.

9. Bet kurie konfiskuoti užstatai ir paskirtos baudos išskaičiuojami iš išlaidų, kurias iš dalies finansuoja Bendrija, ir pateikiami EŽŪGOF Garantijų skyriui.

14 straipsnis

1. Tikrindamos sutarties vykdytojo arba įgyvendinančios institucijos patalpas, ypač naudodamos technines, administracines ir apskaitos priemones, valstybės narės imasi veiksmų, reikalingų patikrinti ar:

a) pateikta informacija ir patvirtinantys dokumentai yra tikslūs; ir

b) visi įsipareigojimai, numatyti sutartyje, įvykdyti.

Nepažeisdamos Tarybos reglamento (EEB) Nr. 595/91 ([1]), valstybės narės pirma pasitaikiusia proga praneša Komisijai apie bet kokius netikslumus, pastebėtus patikrinimų metu.

2. Suinteresuotos valstybės narės nurodo tinkamiausius priemonių, kurias apima šis Reglamentas, tikrinimo būdus ir apie juos praneša Komisijai.

3. Tuo atveju, jei programas pasiūlė organizacijos, veikiančios daugiau nei vienoje valstybėje narėje, suinteresuotos valstybės narės imasi būtinų veiksmų, koordinuojančių jų patikrinimus ir apie juos praneša Komisijai.

4. Komisija bet kuriuo metu gali dalyvauti atliekant patikrinimus, numatytus 2 ir 3 dalyse. Šiuo tikslu valstybės narės kompetentingos institucijos apie planuojamus patikrinimus praneša Komisijai tinkamu laiku.

Ji taip pat gali atlikti bet kokius papildomus patikrinimus, jei mano, kad tai būtina.

5. Monitoringo grupė, numatyta Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 8 straipsnio 3 dalyje, reguliariai susirinkdama kontroliuoja, kokia pažanga padaryta vykdant įvairias programas.

Šiuo tikslu Monitoringo grupė turi būti susipažinusi su pagal kiekvieną programą planuojamų priemonių tvarkaraščiu, programų vykdymo ataskaitomis ir tikrinimų, atliktų pagal 13 ir 14 straipsnius, rezultatais.

Monitoringo grupei pirmininkauja suinteresuotos valstybės narės atstovas; kai programas pasiūlo organizacijos, veikiančios daugiau nei vienoje valstybėje narėje, Monitoringo grupei pirmininkauja atstovas, kurį paskiria suinteresuotos valstybės narės.

([1]) OL L 67, 1991 3 14, p. 11.

15 straipsnis

1. Kai išmokamos pernelyg didelės išmokos, gavėjas grąžina permokėtą sumą kartu su palūkanomis, kurios apskaičiuojamos atsižvelgiant į laiką, praėjusį nuo išmokėjimo gavėjui iki grąžinimo.

Palūkanos taikomos tokios, kokias taikė Europos pinigų institutas atlikdamas operacijas eurais pernelyg didelės išmokos išmokėjimo dieną, kaip paskelbta *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* „C“ serijoje, pridedant tris procentinius punktus.

2. Grąžinama suma ir atitinkamos palūkanos mokamos ir mokėjimo agentūroms bei departamentams, ir yra jų išskaičiuojamos iš išlaidų, finansuojamų Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo proporcingai Bendrijos finansiniam įnašui.

16 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas iki 2004 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2000 m. gruodžio 28 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys

PRIEDAS

Trečiųjų šalių rinkų, kuriose galima taikyti prekybos skatinimo priemones, sąrašas

— Šveicarija
— Norvegija
— Centrinė ir Rytų Europa
— Rusija
— Japonija
— Kinija
— Pietų Korėja
— Pietryčių Azija
— Indija
— Artimieji Rytai
— Šiaurės Afrika
— Pietų Afrikos Respublika
— Šiaurės Amerika
— Lotynų Amerika
— Australija ir Naujoji Zelandija

Produktų, kurie gali būti įtraukti į prekybos trečiosiose šalyse skatinimo priemones, sąrašas

— Šviežia, atvėsinta ir šaldyta jautiena, veršiena ir kiauliena; maisto produktai, pagaminti iš šių produktų
— Kokybiška paukštiena
— Sūris ir jogurtas
— Alyvų aliejus ir valgomosios alyvos
— Rūšiniai vynai pkr, stalo vynai, turintys geografines nuorodas
— Spiritiniai gėrimai, turintys geografinę nuorodą arba tradicinį apibūdinimą
— Švieži ir perdirbti vaisiai ir daržovės
— Produktai, gauti perdirbus grūdus ir ryžius